

Serrano es resisteix a penjar les botes

L'extrem, de 33 anys, s'entrena amb el Lloret a l'espera d'ofertes "Si no surt res a prop de casa, em plantejaré la retirada", diu

Serrano es resisteix a penjar les botes

BLANES/LLORET DE MAR | MARC BRUGUÉS

Amb 213, Òscar Serrano és un dels jugadors gironins amb més partits a Primera Divisió a les cames. L'extrem blanenc ha estat un dels pocs exponents de la demarcació la darrera dècada a la màxima categoria. Molt lluny queda ja el seu debut a Primera, en un Espanyol-Deportivo de la Corunya de la 04-05. Tant que deu anys després, Serrano es planteja seriosament la retirada si no li surt

cap proposta interessant durant aquest proper mes de gener. Sense equip des del juny passat quan va acabar contracte amb l'Alabès, Serrano s'entrena un parell de cops per setmana amb el Lloret del seu amic i excompany al Guíxols Edu Urdiales. El selvatà es manté en forma a l'espera d'una darrera oferta. "De moment estic tranquil. Estic pendent de si em surt alguna cosa per aquí a prop. Si no, sí que em plantejaria la retirada definitiva", reconeix el jugador, que explica que d'ofertes de l'estranger n'hi han arribat unes quantes però que no té ganes d'anar-se'n lluny.

Retornat a Blanes després d'una llarga trajectòria esportiva que l'ha dut a defensar les samarretes del Guíxols, Figueres (2002-04), Espanyol (2004-05), Racing de Santander (2005-11), Llevant (2011-13) i Alabès (2013-14), Serrano no es planteja fer les maletes de nou per tastar aventures exòtiques com han fet altres jugadors de la seva edat. Ni l'Índia, ni Tailàndia ni res d'això. "Seria anar massa a l'aventura. Si hi hagués quelcom interessant per acabar jugant, m'ho estudiaria però de moment em quedo a casa, a Blanes", diu. Penjar les botes jugant al Lloret tampoc és una opció ja que Serrano s'hi entrena gràcies a la relació amb l'entrenador Edu Urdiales. "No és la meva prioritat. No hi ha cap compromís", destaca.

De ben segur que si finalment Serrano penja les botes ho farà satisfet de la seva carrera esportiva. Més de dos centenars de partits a Primera, 16 a Segona A, 58 a Segona B, 28 de Copa del Rei i 7 de la Copa de la UEFA són un bagatge més que notable. Més assistent que goleador, d'entre els seus gols en destaca el que va donar un punt al Racing contra el Barça la 2005-06 (2-2) al Sardinero.

Dues greus lesions gairebé consecutives al genoll al 2010 i al 2011 quan jugava al Racing van suposar el principi d'un final que és molt a prop. Recuperat del tot però convidat a deixar el Racing, al Llevant no va tenir continuïtat com tampoc la va trobar a l'Alabès al curs passat. A Vitòria, malgrat començar jugant, diverses lesions i la manca del confiança dels últims entrenadors (Mandià i Alberto López), van fer que hi visqués un any força gris. Tant, que no guardarà un bon record del seu darrer partit oficial, un Alabès-Castella de la jornada 34. Aquell dia va ser titular i substituït per Quiroga però un cop a la banqueta, va veure la targeta vermella per protestar.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2014/12/24/serrano-resisteix-penjar-botes/703076.html?utm_source=rss